

بازخوانی یک عقدنامه از سال ۱۳۷۴ قمری

سید احمد بنی‌هاشمی

عقدنامه‌ای که تصویر آنرا ملاحظه می‌فرمایید در سال ۱۳۷۴ قمری مطابق ۱۸۵۸ میلادی نوشته شده است. زمان تنظیم و انعقاد آن مربوط به اوایل دوره ناصری است و دقیقاً پنجاه سال قبل از آغاز مشروطیت به نگارش درآمده است.^۱

عموماً اسنادی که در محاکم شرع قبل از تأسیس و پیدایش عدیله و سازمان ثبت اسناد و دفاتر رسمی ازدواج و طلاق امروزی تنظیم و نگاشته می‌شد از ادبیاتی سنگین، غنی و مليح برخوردار بوده است که نشان‌گر عمق اعتقادات و غنای فرهنگ دینی مردم آن روزگار می‌باشد.

قبل از رواج صنعت چاپ اکثر اسناد، فرامین، مکتوبات و مرقعات علاوه بر اسلوب نگارش ملمح و مسجعی که داشتنند به لحاظ هنری نیز از نقاشی، تذهیب و خوشنویسی حظی وافر داشته‌اند. حاصل آن اعتقاد، علم، ذوق و هنر جاودانگی این اسناد است.

مقدمه‌ی این عقدنامه با حمد و سپاس به درگاه الهی و تأکید بر رسالت نبوی (ص) و وصایت بالفصل علوی (ع) و اولادان معصوم آن حضرت آغاز شده است و متن به سه آیه قرآن و یک حدیث قدسی نبوی مزین و مستند شده است.

نکته قابل توجه این که مبانی و قواعد شرعی که در آن روزگاران در تنظیم و انعقاد این عقود به آن‌ها استناد شده است در دوران‌های بعد همگی در خلعتی نو و فاخر در قالب قوانین مدنی و ملحقات آن به منصه ظهور رسیدند.

نگاهی اجمالی به مفاد سند و حواشی آن نشان می‌دهد که در آن روزگار چقدر اساس و بنیان خانواده

۱- این سند، عقدنامه‌ی جدّ مادری جدّ پدری نگارنده می‌باشد که از اهالی شهرستان خوانسار بوده‌اند. (خداوند همه‌ی در گذشتگان را از دریای رحمت بی‌دریغش سیراب گرداند).

مورد توجه و عنایت همگان بوده است. (خوشبختانه هنوز هم جای امیدواری هست). همینطور قابل توجه است که در حاشیه‌ی سند از همه‌ی شهود و حضار به بزرگی با عنایون و القاب محترمانه اسم برده شده است و معلوم می‌شود که در آن روزگار از شهری با جمعیتی بسیار کم در یک مجلس عقد محدود و مختصر تعداد افراد حج رفته یا فرزندان حج رفته قابل اعتنای هستند. ضمناً تنوع و تکثر اقلام صداق از قبیل جواهرات و وجوه نقد و وسائل زندگی و ملک همه احصا شده‌اند و ظاهراً فقط وسیله‌ی نقلیه از سیاهه‌ی صداق جامانده است.

اللَّهُمَّ أَلْفَ بَيْنَهُمَا وَ بَارِكْ لَهُمَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

**الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَنَا النِّكَاحُ وَ حَرَمَ عَلَيْنَا الزِّنَا وَ السَّفَاحُ وَ الصَّلُوةُ وَ السَّلَامُ عَلَى نَبِيِّنَا
الْمُصْطَفَى مُحَمَّدٌ وَ آلِهِ الَّذِينَ حُبِّيْهُمْ لِلرَّوْضَوَانِ وَ الْجَنَانِ مَفْتَاحُ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَ الْمَلَائِكَةِ
وَ النَّاسُ مَادَمَتِ الْأَرْضُ وَ السَّمَاءُ وَ الْمَاءُ وَ الصَّبَاحُ**

جواهر تحمیدات تقدس شعار و لآلی تمجیدات تنزه آثار خطبه بارگاه حضرت آفریدگاری است جلت عزّ الشّتبیه که تا مشاطة بلاشبیه صنع بی چونش نیل ابدان بر چهره امکان نکشید و خال اختراع بر صفحه صحیحه ماهیات نگذاشت عروس لقای وجود بر سریر ظهور تکیه نکرد واجب‌الوجودی که در مبدأ انشاء اشیا به موجب حدیث قدسی نبی صلی‌الله‌علیه و‌آل‌ه (کُنْتُ كَنْتًا مَخْفِيًّا فَاحْبَيْتُ أَنْ أُعْرَفَ فَخَلَقْتُ الْخَلْقَ لِكَيْ أُعْرَفَ) جادر ضمایر الهام مظاہر نساخت و مبدعی که توالد ابوالبشر را به خبر صدق مظہر «وجعلناکم شعوباً وَ قَبَائِلَ لِتَعْرَفُوا» به ازوج ازدواج «أَنَا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ» منوط و مربوط گردانید و صلوات زاکیات بر سید رُسُل و مظہر عقل کل قائل و آمر به امر «تاكحوا توالدوا» که با وجود کثرت ازوج در عالم معرفت و در انجمان اولاد آدم خصوصاً در مجمع انبیاء ما تقدّم بر آسمان نبوت آفتایی است بلند اوج و بر وصی و پسرعم و داماد او امیرالمؤمنین و امام المتقین و قائدُ غُرُّ الْمُحَجَّلِينَ و مرشد ضروریات دین سید المرسلین علی ابن ابی طالب و بر اولاد معصومین آن حضرت که هر یک کدخدايان معمورة دین اند باد. بعد از اداء حمد و درود لا یُعُد و لا یُحصی بر سرور انبیاء و سادات اوصیا بر ضمائر صافیه ارباب ذکار مخفی و مستور نیست که نظام عالم نیض قاطع «وانکحوا الایامی منکم و الصالحين من عباد وامائكم آن یکونوا فقراً فقراً يُغَنِّيْهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ اللَّهُ وَاسْعُ عَلَيْهِمْ» در بهترین وقتی از اوقات و خوش ترین ساعتی از ساعات، مقرون به فیروزی و سعادات عقد مناکحة صحیحه شرعیه و صیغه مزاوجه دائمه ملیه اسلامیه به نفاذ پیوست فی ما بین الزوج الشاب الموفق المعزز المکرم و هو حضرت عزّت و سعادت مآب آقا محمدرضا خلف الصدق عالی حضرت آقا هادی و الزوجه الباكرة العاقلة الرشيدة و هی المسّاء سکینه خانم بنت مرحمت مآب رضوان تراب حاج حبیب‌الله نور‌الله مرقده علی الصداق المعین المعلوم مبلغ سی تومان رایج از قرار ریال بیست و هشت نخدودی به یک هزار دیناری و موازی بیست مثقال طلاء احمر لینه به مثقال صیرفی و موازی به وزن سه من شاه مسینه آلات ساخته و پرداخته و تمامت یک دست رخت خواب عمل حبیب

اصفهانی مقوم به مبلغ پنج تومان موصوف و قاطلی یک دست فرش اطاق از قالی و نمد مقوم به مبلغ هشت تومان موصوف و همگی و تمامی یک دانگ و نیم از جمله شش دانگ خانه قدیمی و جدیدی واقعه در محله پل گوش تحت نهر زراغوش با حصه و رسد باعچه متصله به آن با جمیع توابع و لواحق شرعیه و عرفیه آن که محدود است حدی به شارع عام و حدی به خانه ورثه آقا کریم و حدی به خانه ورثه آقا محمد و حدی به بورت مناکحه صحیحه شرعیه و مزاوجه دائمه مليه اسلامیه به حیث صاره المسممه المزبوره لهذا العقد المبارک المیمون و زوجه جلیله للزوج و لها مهرها مطالبه و صداقها متى شاءت و مهمی طلب مع ایسار الزوج و اقداره و بكل ذلک وقع الاشهاد و كان ذلك تحریراً في يوم التاسع عشر من شهر شعبان المعظم . ۱۲۷۴

هـ

بعد ما وكلتى الزوج انتقل التملیک المرقوم من ابيه اليه صدرالقبول عن وکالته رب
الف بينهما بمحمد و آله
عبده الراجی محمد حسن

***

بسم الله خيرالاسماء

بعد ما امهدى الى توکيلها ایای اوقعت الايجاب المیمون المبارک على الصداق المسطور
الف الله بينهما بمحمد و آله
و انا الحقير على الموسوي

***

كل ما رقم في الكتاب حق و صدق و صواب

و حررها الراجی عفو ربه الغافر محمدحسین

ما رقم في الكتاب حق و صواب

و حررها الراجی عفو ربه الغافر

شهود لوكيل الزوجه

خيرالجاج حاجی على اکبر خلف مرحوم حاج اسماعیل

آخوند ملامهدی خلف مرحوم استاد جعفر

حضر مجلس القعد:

عالی حضرت آقا مسیح خلف مرحوم آقا حبیب

عالی حضرت آقا کاظم خلف مرحوم آقا ریبع

عالی حضرت ملا محمدباقر خلف مرحوم حاج محمدتقی

عالی حضرت ملا محمد اخ الزوج

عالی حضرت آقا هادی اب الزوج

عالی حضرت آقا سید مهدی خلف مرحوم آقا سید هاشم

عالی حضرت آقا سید جعفر خلف مرحوم آقا میرباقر

عالی جناب ملا محمد قاسم خلف مرحوم ملا محمد صادق
عالی جناب آقا سید محمد خلف مرحوم آقا میرزا ابراهیم
عالی حضرت آقا میرزا احمد خلف مرحوم آقا محمد باقر طبیب
عالی حضرت حاج شیخ جعفر خلف مرحوم حاج شیخ محمد
عالی جناب آقا میر عبدالله خلف مرحوم سید اسماعیل
عالی جناب حاج میرزا ابوالقاسم خلف مرحوم حاج میرمحمد صادق
عالی جناب آقا میرزا بابا خلف مرحوم آقا محمد
عالی حضرت ملامحمدحسن خلف مرحوم آقا حسین
عالی جناب حاج محمد حسن خلف مرحوم حاج شیخ ابراهیم
عالی جناب حاج باقر خلف مرحوم حاج ملک
الراجی عین محمد صادق بن محمد الموسوی
ذلک الكتاب لاریب فيه
هدایت الله الموسوی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

